

ת"פ 29550/06/13 - מדינת ישראל נגד מאהר סעידה

בית משפט השלום בירושלים

01 אפריל 2015

ת"פ 29550-06-13 מדינת ישראל נ' סעידה

בפני כב' השופטת דנה כהן-לקח
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאהר סעידה

הנאשם

גזר-דין

רקע

1. ביום 19.12.2013 הורשע הנאשם, בהתאם להודאתו שניתנה במסגרת הסדר-טיעון, בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים).

כתב-האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם מחזיק שני אישומים (זאת, לאחר שהאישום הראשון נמחק במסגרת הסדר-הטיעון בין הצדדים). בהתאם לעובדות האישום השני, ביום 9.9.2012, בסמוך לשעה 13:11, ליד מאפיית התנור בשכונת ואדי ג'וז בירושלים, מכר הנאשם לשוטר סמוי (להלן: השוטר) סם מסוג חשיש במשקל של 45.69 גרם נטו תמורת 1,150 ₪. יום לפני המועד הנ"ל, התקשר השוטר אל הנאשם ושאל אותו האם "יש מצב לחצי סוליה למחר?". הנאשם אמר שלא צריכה להיות בעיה ושהוא יצור עמו קשר תוך רבע שעה ויחזיר לו תשובה. כעבור כעשר דקות התקשר הנאשם אל השוטר ואמר לו "הכל סגור בשבילך למחר, חצי סוליה ב- 1,200 וסוליה שלמה ב- 2,400". השוטר השיב לנאשם שצריך רק "חצי" והנאשם אמר לו "סגור" וביקש ממנו לדבר עמו למחרת. ביום שלמחרת, 9.9.2012, בסמוך לשעה 12:10, שוחחו הנאשם והשוטר בטלפון וקבעו להיפגש בואדי ג'וז. בסמוך לשעה 13:10, נהג השוטר ברכבו ובהגיעו ליד מאפיית התנור בשכונת ואדי ג'וז עצר את הרכב. בשלב זה, פתח הנאשם את דלת הנוסע הקדמי, רכן לעבר השוטר, לחץ את ידו והתחבק עמו, והכל בשעה שהוא אוחז בחצי סולית החשיש. כאשר נכנס הנאשם לרכב והתיישב בתוכו, הוא הכניס את חצי סולית החשיש לכיסו. השוטר שאל את הנאשם איך הוא הולך ברחוב כשהחשיש בידו, והנאשם ענה לו שאין בעיה והכל בסדר. השוטר הוציא מהכיס את הכסף ולאחר שספר אותו מסרו לידי הנאשם, וזה האחרון לקח את הכסף, החזיר לשוטר 50 ₪ ואמר לו ש"הבנאדם" הוריד במחיר. לאחר מכן, הנאשם הוציא את חצי סולית החשיש מכיסו, מסר את הסם לידי השוטר ואמר לו להגיד ל"בנאדם" ש"יטעם". בהמשך הנאשם אמר לשוטר שידבר עמו ואז ירד מהרכב ועזב את המקום ברכב מסוג "פיז'ו" (להלן: הפיז'ו). בכל אלה הודה הנאשם ובגין כך הורשע בעבירה של סחר בסמים.

בהתאם לעובדות האישום השלישי, ביום 13.9.2012, בסמוך לשעה 20:06, ליד מאפיית התנור בשכונת ואדי ג'וז בירושלים, מכר הנאשם לשוטר סם מסוג חשיש במשקל של 95.35 גרם נטו תמורת סכום כסף בסך 2,500 ₪. יום לפני המועד הנ"ל, התקשר השוטר אל הנאשם ושאל אותו האם יש לו סולית חשיש בשבילו למחר. הנאשם השיב שאין בעיה ושידבר איתו מחר בבוקר. למחרת, בעקבות תיאום טלפוני בין השוטר לבין הנאשם, הגיע השוטר ברכבו למאפיית התנור והבחין בנאשם כאשר הוא עומד מחוץ לרכב מסוג BMW, כשבתוכו ארבעה אנשים. הנאשם סימן לשוטר לחנות את רכבו בצד ולבוא אליהם. השוטר החנה את הרכב, ירד ממנו, ניגש אל הנאשם והאחרים, ולחץ את ידיהם. לאחר מכן, השוטר חזר אל רכבו והנאשם הורה לו להסתובב עם הרכב ולהגיע ליד רכב מסוג פיז'ו. הנאשם שישב בתוך הפיז'ו, הוציא מהצילון שמעל מושב הנהג שקית שחורה המכילה סולית חשיש, וחזר אל רכבו של השוטר. כאשר הגיע הנאשם לחלון הנוסע הקדמי של הרכב כשסולית החשיש צמודה לגופו, הוציא השוטר את הכסף, ספר אותו ומסר אותו לידי הנאשם. זה האחרון מסר לידי השוטר את השקית עם סולית החשיש. לאחר מכן, אמר הנאשם לשוטר כי אחד מהאחרים שהיו במקום יוכל לסדר להם מה שהם צריכים. לאחר מכן, השניים נפרדו והשוטר עזב את המקום ברכבו. בכל אלה הודה הנאשם ובגין כך הורשע בעבירה נוספת של סחר בסמים.

2. הסדר-הטיעון בין הצדדים לא כלל הסכמה עונשית. עם זאת, הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות מבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו טרם שמיעת טיעוני הצדדים לעונש.

יוער כי הדיונים נדחו מספר פעמים לצורך קבלת תסקיר שירות מבחן (מהודעות שירות המבחן מיום 25.1.2015 ומיום 10.3.2015 עולה לכאורה כי מסיבה שאינה ברורה לי, שירות המבחן לא קיבל את החלטותי בתיק, ואף ההגנה לא עמדה בקשר עם שירות המבחן). לבסוף, הוגש תסקיר לעיוני ביום 8.3.2015.

תסקיר שירות המבחן

3. מתסקיר שירות המבחן ניתן ללמוד כי הנאשם כבן 31, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב ל-3 ילדים, מתגורר עם בני משפחתו בבית הוריו בשכירות בשכונת שועפט בירושלים. הנאשם סיים 11 שנות לימוד, ואז עזב את בית-הספר על-מנת לעבוד ולסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם עבד במשך 5 שנים בתחנת דלק (עד למעורבותו בעבירות נשוא התיק הנוכחי), ובמקביל למד לימודי תעודה בטכנאות שירות. הנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריח בגין תיק זה במשך למעלה מ-30 ימים, ולאחר מכן שהה בתנאי מעצר בית מלא כשישה חודשים. בהמשך, הוקלו תנאי מעצר הבית והתאפשר לו לצאת מהבית בשעות היום ולעבוד. לאחרונה, החל הנאשם לעבוד באינסטלציה. הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי הוא מתקשה בהתאקלמות התעסוקתית נוכח תנאי מעצר הבית, כאשר לדבריו במשך השנה האחרונה נתקל בבעיות עם מעסיקיו ונאלץ להחליף מקומות עבודה.

אשר לעבירות נשוא ההליך שבכותרת - הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה בגינם. בתארו את נסיבות האירוע, מסר הנאשם כי הכיר את השוטר הסמוי כאשר עבד בתחנת דלק. השוטר הסמוי תדלק אצלו מספר פעמים, ובהמשך השנים התיידדו. לדברי הנאשם, השוטר ביקש ממנו עזרה ברכישת סמים לאמו החולה לצורך טיפול בה, ועל כן פעל לדבריו בתום-לב. לטענת הנאשם, בהמשך השוטר ביקש ממנו עזרה ברכישת נשק ולדבריו מאז פחד וניתק כל קשר עם השוטר. עוד מסר הנאשם כי לא קיבל כל רווח תמורת העסקאות.

שירות המבחן התרשם כי לאורך שנות ילדותו ונעוריו, זכה הנאשם ליחס מיוחד מצד בני משפחתו על רקע היותו בן זכר יחיד במשפחה, והוריו התקשו להציב לו גבולות ברורים. בנעוריו אף חבר לחברה שולית באזור מגוריו ונהג להשתמש בחומרים משני תודעה. כמו-כן, התרשם שירות המבחן מנטייה לפעול באימפולסיביות ללא מחשבה ושקילות חומרת תוצאות מעשיו, תוך נטייה להיגררות אחר הסובבים אותו מבלי להבחין בין צרכיהם לצרכיו. בנוסף, התרשם שירות המבחן כי הנאשם ממוקד בהצגת פסאדה חיובית, תוך קושי בבחינת חלקים בעייתיים בהתנהלותו. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות מעורבות בפלילים. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם צעיר, בעל יכולת לאמפטיה ולתקשורת בינאישית. ההערכה היא כי הנאשם גדל במשפחה בעלת תפקוד נורמטיבי וערכים שומרי חוק, והוא עצמו גילה יציבות תעסוקתית במשך השנים וכן תפקוד נורמטיבי כבן, כבעל וכאב בנוסף להיותו מפרנס עיקרי של בני המשפחה. כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות לביצוע העבירה הביע חרטה, ומסר בדיקות שתן נקיות בשירות המבחן. כל אלה מהווים גורמי סיכון לשיקום.

במישור ההמלצה - שירות המבחן ציין כי התלבט באשר לעונש המתאים: מחד גיסא, ניצבת חומרת העבירות. מאידך גיסא, ניצבים השיקולים לקולא כמפורט בתסקיר. בהתחשב במכלול השיקולים, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות לתקופה מקסימאלית, וכן מאסר מותנה וקנס. נוכח העדר נזקקות טיפולית שהביע הנאשם לפני שירות המבחן, לא בא שירות המבחן בהמלצה לצו מבחן בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת-כוח המאשימה, עו"ד תמר טופז, טענה כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון נע מ-6 עד 12 חודשי מאסר בפועל, ובגין האישום השני נע מ-12 ל-24 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, עתרה באת-כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש כולל של 21 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצר) וכן מאסר על-תנאי, עונשי פסילה וקנס כספי. כמו כן, עתרה המאשימה לפיצוי לטובת ימ"ר ירושלים בשווי העסקאות.

5. מנגד, בא-כוח הנאשם, עו"ד לידאוי, טען כי מתחם הענישה ההולמת בגין שני האישומים ביחד נע מ-5 חודשי עבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל. הסנגור עמד על מכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם ועתר לאמץ את המלצות שירות המבחן ולהסתפק בהטלת ששה חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בדבריו לפני הביע חרטה על מעשיו וטען כי הוא סובל מפריצת דיסק בגבו.

ריבוי עבירות - האם יש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים או שמא יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום?

6. מאחר שבנסיבות המקרה דנן, הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של סחר בסמים במסגרת שני אישומים, השאלה המתעוררת בפתח הדיון הנה האם שני האישומים מהווים יחדיו אירוע כולל אחד לצורך קביעת מתחם ענישה הולמת, או שמא מדובר בשני אירועים אשר יש לקבוע בנוגע לכל אחד מהם מתחם נפרד (ראו: סעיף 40ג לחוק

(העונשין).

ניתן למצוא בשאלה האמורה פנים לכאן ולכאן: מחד גיסא, ניתן לסבור כי שני האישומים בהם הורשע הנאשם מקיימים זיקה הדוקה ביניהם, שכן מדובר באותה מסכת עבריינית. כך, שני האישומים עוסקים בעבירות של סחר בסמים מסוג חשיש, בכמות גדולה יחסית (אף שאינה זהה בשני האישומים), בעבור סכומי כסף בלתי זניחים, מול אותו שוטר סמוי ותוך פרק-זמן כולל של מספר ימים. לפי גישה זו, יש לקבוע מתחם ענישה הולמת אחד בגין שתי העבירות בהן הורשע הנאשם, בהיותן בגדר "אירוע" אחד. עם זאת, טיב ומספר "המעשים" בגינם הורשע הנאשם, ישו מידה של חומרה שתשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם הכולל בגין אותם המעשים (ראו והשוו: "מבחן הקשר ההדוק" בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - גישתם של כב' השופטת ברק-ארז בפיסקה 5 ואילך לפסק-דינה, וכב' השופט פוגלמן בפיסקה 2 לפסק-דינו).

מחד גיסא, שתי עבירות הסחר בסמים בהן הורשע הנאשם בוצעו במועדים שונים, והן ניתנות להפרדה הן מבחינה מהותית והן מבחינה כרונולוגית באופן שאינו מלאכותי. לפי גישה זו, ראוי לקבוע מתחם ענישה הולמת נפרד לכל אחד מהאישומים נשוא כתב-האישום המתוקן (ראו והשוו: "המבחן הצורני-עובדתי" לפי גישת כב' השופט דנציגר בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), פסקאות 24, 29 עד 31 לפסק-דינו; וכן גישתו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (27.8.2014); עוד השוו: פסיקתו של בית-המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ג (ב"ש) 39844-08-13 מדינת ישראל נ' אבו רקייק (26.12.2013) שם צידד בית-המשפט המחוזי בקביעת מתחמים נפרדים בגין כל עסקת סמים). בהמשך לדברים האמורים, אני רואה לציין כי אף לפי הגישה האמורה המצדדת בקביעת מתחמי ענישה הולמת נפרדים לכל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם, לא ניתן להתעלם מהזיקה הממשית בין שני האישומים (מבחינת סוג הסם, כמותו, התמורה הכספית ששולמה בעדו, העובדה שהעסקאות בוצעו מול אותו שוטר סמוי וכן פרק-הזמן הקצר יחסית במהלכו בוצעו העסקאות). לפיכך, אני סבורה כי גם אם נלך לפי הגישה "הצורנית-עובדתית" המצדדת בקביעת מתחם נפרד לכל אישום, יש מקום לגזירת עונש כולל בגין שני האישומים כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, תוך חפיפה פנימית מסוימת של העונש בעטים.

7. בנסיבות העניין, לא ראיתי להכריע בין שתי הגישות שפורטו לעיל. תחת זאת, אקבע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים נשוא כתב-האישום המתוקן (זאת, בהתאם לגישה "הצורנית-עובדתית"). בנוסף, אקבע מתחם כולל המתייחס לשני האישומים בגינם הורשע הנאשם (זאת, בהתאם לגישת "הקשר ההדוק"). לאחר מכן, אגזור את העונש המתאים בגדרי המתחמים שייקבעו.

קביעת מתחמי הענישה ההולמת

8. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחמי הענישה ההולמת בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

9. רבות נכתב בפסיקתם של בתי-המשפט על החומרה הרבה הגלומה במעשיהם של העוסקים בשרשרת הפצת הסם. בקצרה יאמר כי **הערכים החברתיים** המונחים בבסיסן של עבירות הסחר בסמים עניינם בהגנה על חוסנה של

החברה מפני פגיעות הנגרמות עקב שימוש בסמים, הן לאוכלוסיית המשתמשים עצמם והן לציבור בכללותו. בתי-המשפט חזרו שוב ושוב בפסיקותיהם על ההכרח לעצור את התפשטות נגע הסמים בחברה, וזאת בין היתר על-ידי השתת ענישה מחמירה על הנוטלים חלק במערך הפצת הסמים.

10. אשר **לנסיבות ביצוע העבירות** - בפסיקה נקבע לא אחת כי כאשר עסקין בעבירות של סחר בסמים יש לתת את הדעת, בין היתר, לסוג הסם; כמותו והתמורה הכספית שניתנה בעדו; מספר העסקאות בהן מדובר; התכנון שקדם להן; חלקו של הנאשם בביצוע העסקה; זהות הקונה ונסיבות הרכישה; וכן הנזק שנגרם ו/או צפוי היה להיגרם בגין העבירות הנדונות.

בנסיבות המקרה דנן, הנאשם סחר בסם מסוג חשיש בשתי הזדמנויות שונות. העסקאות בוצעו מול אותו שוטר סמוי, כאשר בכל אחת מהעסקאות סיפק הנאשם לשוטר סמים בכמות משמעותית (כ- 45 גרם באישום השני, וכ- 95 גרם באישום השלישי). התמורה הכספית הועברה בכל פעם ישירות מהשוטר לידיו של הנאשם. בשני המקרים היה הנאשם נכון לספק לשוטר את הסמים תוך תיאום מראש, ובחלוף זמן קצר יחסית. הדבר יכול להעיד הן על תכנון מוקדם, הן על נגישותו של הנאשם לסמים, והן על מעורבותו הפעילה בעולם הסחר בסמים. עם זאת, יש לציין כי שתי העסקאות נגעו לסם מסוג חשיש שאינו נחשב מהסמים "הקשים". בנוסף, בשני המקרים השוטר הסמוי היה זה שפנה טלפונית לנאשם בבקשה לרכישת הסם.

בכל הנוגע לסיבה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירות - מהתסקיר עולה כי הנאשם טען לפני שירות המבחן כי התכוון לסייע לשוטר הסמוי שסיפר לו כי אמו החולה זקוקה לסם, וכן טען כי לא הפיק רווח כספי מביצוע העסקאות. טענות אלה - הדורשות הוכחה - חורגות מגדר עובדות כתב-האישום המתוקן בהן הודה הנאשם. מכל מקום, לא יכול להיות חולק כי הנאשם קיבל את מלוא התמורה הכספית לידיו (אף אם לאחר מכן העבירה לאחר) והוא אשר ביצע את העסקאות פעם אחר פעם מול השוטר הסמוי, תוך שהוא מצליח להשיג כל פעם סם בכמות שאינה מועטה כדי למכור לשוטר. אוסיף כי אופן התנהגותו והתבטאויותיו של הנאשם כמתואר בעובדות שני האישומים נשוא כתב-האישום המתוקן, אינם מתיישבים עם התנהלות תמימה של אדם שאינו בקיא בעולם הסמים. גם דברי הנאשם לשוטר הסמוי באישום הראשון שיגיד ל"בנאדם" ש"יטעם", אינה מתיישבת לכאורה עם גרסת האם החולה כפי שנמסרה לשירות המבחן.

11. בחינת **הענישה הנוהגת** מעלה כי בגין עבירות של סחר בסמים בנסיבות הדומות למקרה שלפניי, נוהגים בתי המשפט להטיל עונשי מאסר בפועל ממשיים לריצוי מאחורי סורג ובריא (ראו והשוו: ע"פ (מחוזי י-ם) 13299-02-14 מדינת ישראל נ' שמביק (מיום 10.4.2014)).

12. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב בחומרת המעשים ונסיבות ביצועם; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; אני סבורה כי מתחמי הענישה ההולמת במקרה שלפניי הינם כדלקמן:

בהתאם ל"מבחן הצורני-עובדתי" (לפיו עסקין בשני "אירועים"):

מתחם העונש ההולם בגין עבירה של סחר בסמים נשוא האישום השני לכתב-האישום המתוקן (סחר בחשיש במשקל של כ- 45 גרם נטו תמורת 1,150 ₪), נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין עבירה של סחר בסמים נשוא האישום השלישי לכתב-האישום המתוקן (סחר בחשיש במשקל של מעל 90 גרם נטו תמורת 2,500 ₪), נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק" (לפיו עסקינן ב"אירוע" אחד הכולל "מספר מעשים"):

מתחם העונש ההולם נע ממספר חד-ספרתי גבוה של חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשי מאסר בפועל.

חריגה לקולא ממתחמי הענישה ההולמת?

13. הסנגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. משמעות הדבר היא סטייה לקולא ממתחמי הענישה ההולמת כפי שנקבעו לעיל. דא עקא, בהתאם לאמות-המידה הקבועות בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, אינני סבורה כי במקרה דנן מתקיימת הצדקה לחריגה מהמתחם משיקולי שיקום.

אמת, הנאשם שלפניי נעדר עבר פלילי. למעט מעורבותו בביצוע העבירות הנדונות, ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי ותקין. הנאשם שוחרר למעצר בית במסגרת הליך המעצר עד תום ההליכים בעניינו, ובהמשך אף אושרה יציאתו לעבודה והוסרו מרבית התנאים המגבילים. בתקופה הנדונה הנאשם לא הפר את תנאי מעצרו ופעל לפרנסתו ולפרנסת בני משפחתו. כמו-כן, הנאשם נטל אחריות למימון לו בכתב-האישום המתוקן, הביע חרטה וכן הביע רצון להוסיף ולצעוד במסלול חיים נורמטיבי. אני סבורה כי לכל אלה ראוי ליתן משקל במסגרת גזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם. עם זאת, אינני סבורה כי די בכך כדי להצדיק חריגה ממתחמי הענישה ההולמת עד כדי הסתפקות בעבודות שירות. בית-המשפט העליון עמד בפסיקתו על כך שבכל הנוגע לעבירות סחר בסמים, העדר עבר פלילי וניהול חיים נורמטיביים אין די בהם כדי להצדיק חריגה מהותית ממדיניות הענישה הנוהגת, שכן יש ליתן משקל בכורה לשיקולים הציבוריים, ומשקל מצומצם יחסית לנסיבותיו האישיות של העבריין (ראו: ע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' אוהיון (6.9.2009)). בלא להתעלם ממכלול הנסיבות לקולא, אני סבורה כי הטלת עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות על הנאשם בגין הרשעתו בעבירות הנדונות, תחטא באופן בלתי מידתי לשיקולי ההלימה וההרתעה, ותפגע יתר על המידה באינטרס הציבורי המחייב העברת מסר ברור ובלתי מתפשר כנגד ביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן, בוודאי בכמויות הסם ובתמורה הכספית בהן מדובר בתיק זה. השיקולים לקולא - לרבות הנתונים האישיים וצרכי השיקום - יכולים וצריכים להשפיע על מידת העונש שיוטל על הנאשם, אולם אין בכוחם למנוע הטלת עונש מאסר בפועל ממשי לריצוי מאחורי סורג ובריא.

בהמשך לדברים אלה, אזכיר כי המלצת שירות המבחן (שציין במפורש כי התלבט בהמלצתו), אינה מחייבת את בית-המשפט. בעוד ששירות המבחן שם לנגד עיניו באופן מובהק את שיקולי השיקום, משקיף בית-המשפט על מלאכת

גזירת העונש מנקודת מבט רחבה יותר, ונותן משקל לצד שיקולי השיקום גם לשיקולי ענישה נוספים ובהם הלימה, גמול והרתעת עבריינים אקטואליים ופוטנציאליים.

גזירת העונש המתאים בגדרי מתחמי הענישה ההולמת

14. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחמים שקבעתי, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40 לא לחוק העונשין: **לחובת הנאשם** נזקפת חומרת העבירות והצורך להרתיע את היחיד ואת הרבים בגין כמפורט לעיל.

לקולא, שקלתי את הודאת הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן ואת נטילת האחריות מצדו. כמו-כן, ניתן משקל לכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות. בנוסף, ניתן משקל לנסיבות האישיות של הנאשם כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני הסנגור לפניי, לרבות מצבו המשפחתי של הנאשם שהנו נשוי ואב לשלושה ילדים המפרנס את משפחתו. עוד ניתן משקל לכך שהנאשם היה עצור מאחורי סורג ובריוח כחודש ימים, וכן לכך ששהה בתנאים מגבילים תקופה ארוכה במסגרת הליכי המעצר בתיק דנן.

15. באיזון בין מכלול השיקולים, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחמי הענישה ההולמת. זאת ועוד; נוכח השיקולים לקולא והטלת עונש מאסר בפועל לריצוי ממש, נמנעתי מלהוסיף רכיב עונשי כספי. כמו כן, עיינתי בעובדות כתב-האישום המתוקן ולא נטען שם שהנאשם נהג במי מהרכבים. לכן אינני רואה להורות על עונשי פסילה כמבוקש על-ידי המאשימה.

סוף דבר

16. אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:

א. 7 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מאחורי סורג ובריוח בתיק זה. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 18.5.2015 עד השעה 09:00 במגרש הרוסים בירושלים.

ב. מאסר על-תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור כל עבירת סמים מסוג עוון.

ד. ככל שנתפסו סמים, יש להשמידם.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ה, 01 אפריל 2015, במעמד הצדדים.